

En Stemning

Jeg Guds Verden har seet,
Jeg har grædt der og leet;
Visner hen, Roser hvide og røde!
Naar min Stjerne gaaer ned,
Mon i Klarhed jeg veed
Hvad ustandselig jeg gaaer imøde?
I den rullende Sø
Skal min Tanke der døe,
Det Levende blive det Døde?
Hvad jeg følte og sang,
Skal det døe som en Klang
I det udstrakte, mægtige Øde?